

טובה היה בטוב, בזמנא דאסגי קדשא בריך הוא חסד בעלמא, בעי בר נש למיהך בשוקי ולא תחזא קמי כלא, דהא כד שארי טיבותא דקודשא בריך הוא בעלמא, בכלא שארי, ובכלא עביד טיבו ואסגי ליה בעלמא. ובגין כך, יתחזי בר נש באתגליא בשוקי, ויעביד טיבו דלשרי עליה טיבו אחרא. דהא הוא דכתיב ביום טובה היה בטוב. היה בטוב ודאי. וביום רעה ראה. לא כתיב וביום רעה היה ברע, אלא, ביום רעה ראה. דהא בשעתא דדינא תליא בעלמא, לא לבעי ליה לאיניש לאתחזא בשוקא (דף נ"ד ע"ב) ולמיהך יחידא בעלמא. דהא כד דינא שריא בעלמא, על פלא שארי. ומאן דפגע ביה, ואערע קמיה, יתדן בה הוא דינא. וכדין פתיב, (משלי יג) ויש נספה בלא משפט. דהא משפט אסתלק מצדק, ולא שריין דא בדא על עלמא. ועל דא ראה. ראה והוי נטיר, אשגח ועיין לכל סטר. והוי ידע, דבכלהו שריא דינא, ולא תפוק לבר, ולא תתחזי בשוקא, בגין דלא ישרי עלך. מאי טעמא. בגין דגם את זה לעמת זה עשה האלהים. כמה דכד שארי טיבו בעלמא שארי על כלא, כך, כד שריא דינא בעלמא שארי על כלא, ומאן דאערע ביה אתפס.

הא חזי, כד דינא שריא בעלמא, כמה סיפין תליין, דנפקי מההוא חרב עלאה, וזקפין רישא וחמן דהא ההוא חרב עלאה סומקא, מלייא דמא בכל סטרין, פדין גזרין נימוסין. וכמה סיפיא אתערו, (ס"א ברין פסידו סיפיה, וכמה נימוסין אתערו) כמה דאת אמר, (שיר השירים ג) איש חרבו על ירכו. וכתיב, (יהושע ה) וחרבו שלופה בידו.

מתחדדות חרבות, וכמה חקים מתעוררים) כמו שנאמר (שיר א) איש חרבו על

היה בטוב וגו', גם את זה עמת זה עשה האלהים וגו'. ביום טובה היה בטוב - בזמן שמרבה הקדוש ברוך הוא חסד בעולם צריך אדם ללכת בשוקים ולהראות לפני הכל, שהרי כשמתחיל טובו של הקדוש ברוך הוא בעולם, הוא שורה בכל, ובכל הוא עושה טוב ומרבה אותו בעולם. ומשום כך יראה אדם בגלוי בשוקים, ויעשה טוב שישרה עליו טוב אחר. זהו שפתיב (שם) ביום טובה היה בטוב. היה בטוב ודאי.

וביום רעה ראה. לא כתיב וביום רעה היה ברע, אלא ביום רעה ראה. שהרי בשעה שהדין תלוי בעולם, אין צריך לאדם להראות בשוק וללכת יחידי בעולם. שהרי כשדין שרוי בעולם, על הכל הוא שורה. ומי שפוגע בו ונפגש לפניו, ידון באותו הדין, ואז פתיב (משלי יג) ויש נספה בלא משפט. שהרי משפט הסתלק מצדק, ולא שורים זה עם זה על העולם. ועל כך ראה. ראה והיה שמור, השגח ועיין לכל צד והיה יודע שבכלם שרוי הדין, ואל תצא החוצה ואל תראה בשוק, כדי שלא ישרה עליך. מה הטעם? משום שגם את זה לעמת זה עשה האלהים. כמו שכששורה הטוב בעולם, הוא שורה על הכל - כך כששורה הדין בעולם, הוא שורה על הכל, ומי שפוגש בו נתפס.

בא ראה, כשדין שרוי בעולם, כמה חרבות תלויות שיוצאות מאותה חרב עליונה, וזקפים ראש ורואים שהרי אותה חרב עליונה היא אדמה, מלאה דם בכל הצדדים, ואז גוזרים גזרות. וכמה מיני חרבות מתעוררים, (אז ירכו, וכתיב (יהושע ה) וחרבו שלופה